

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 8C/237/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5610207672
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5610207672.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobkyne Y. T., W.. XX.XX.XXXX, F. N.. Y., F. XXXX, právne zastúpenej advokátom JUDr. Martinom Tomasom, so sídlom v Poprade, Sokolovská 12, proti žalovanej Y. U. L.Á., W.. XX.XX.XXXX, F. N.. Y., V. XXXX/X, právne zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Jančim, so sídlom v Lipt. Mikuláši, Garbiarska 695, v konaní o zaplatenie 18.898,21 eur s príslušenstvom, samosudkyňou JUDr. Janou Haluškovou takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalobkyňa je **p o v i n n á** nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 4.927,98 eur, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, k rukám právneho zástupcu žalovanej JUDr. Petra Jančiho, advokáta, so sídlom v Lipt. Mikuláši, Garbiarska 695.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa si žalobou uplatnila nárok za zaplatenie istiny 18.898,21 eur spolu s úrokom z omeškania 9% ročne od 03.05.2010 do zaplatenia tvrdiac, že tieto finančné prostriedky zdedila po svojom otcovi Y. T., zomrelom 02.05.2010. Dedičské konanie bolo vedené notárkou JUDr. Vierou Kupcovou pod sp. zn. 6D/587/2010. Žalovaná dňa 03. 05. 2010 bez súhlasu v tom čase maloletej dedičky alebo jej zákonnej zástupkyne T. K. T. finančné prostriedky vo výške 20.000 eur 03.05.2010 vybrala z bežného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedeného v M. F., a.s. na meno poručiteľa. Z tejto finančnej čiastky sumou 1.181,46 eur žalovaná uhradila náklady spojené s pohrebom, časť 79,67 eur predstavuje pohrebné.

Proti platobnému rozkazu tunajšieho okresného súdu č. k. 1Ro/787/2010-47 z 05.10.2010 žalovaná v zákonnej lehote podala odpor odôvodnený tým, že uvedené finančné prostriedky boli v celom rozsahu v jej vlastníctve. Získala ich predajom nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX vtedajšieho Katastrálneho úradu v Žiline, Správy katastra Lipt. Mikuláš pre kat. úz. H. H. za kúpnu cenu 50.000 eur kúpnu zmluvou z 08.03.2010, uzatvorenou s kupujúcou Y. W. Š.. Z týchto financií 20.000 eur žalovaná odovzdala svojmu vtedajšiemu partnerovi Y. T., s ktorým žila trvalo v spoločnej domácnosti a spoločne sa podieľali na úhrade všetkých svojich potrieb, za účelom ich vkladu na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený na jeho meno. Dňa 09.03.2010 na tento účet Y. T. v skutočnosti zo zverených peňažných prostriedkov vložil hotovosť 18.500 eur. Žalovaná bola spoludisponentkou tohto účtu. Zvyšných 1.500 eur si Y. T. ponechal pre svoju potrebu na úhradu bežných výdavkov. Ďalších 20.000 eur žalovaná vložila 14.04.2010 na termínované vklady v G. F. L., a.s. a 10.000 eur si ponechala.

Rozsudok tunajšieho okresného súdu č. k. 8C/237/2010-220 zo dňa 17.01.2013 Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 6Co/167/2013-248 zo dňa 30.10.2013 zrušil s tým, že v konaní doteraz nebola

jednoznačne objasnená otázka, či v prípade žalobkyňou uplatneného peňažného nároku ide o vydanie vecí, resp. o plnenie z určitého záväzkového právneho vzťahu, resp. o plnenie z bezdôvodného obohatenia, prípadne z iného právneho dôvodu, pričom sama žalobkyňa svoj nárok podľa vyššie uvedených hľadísk nepomenovala, takže závery okresného súdu sú predčasné. Predmetom vindikačnej žaloby môžu byť len veci, ktoré možno odlíšiť od iných vecí toho istého druhu, teda možno ich individualizovať. Okresný súd sa vysporiada s rozdielom medzi uplatneným nárokom žalobkyne 18.898,21 eur a sumou 18.500 eur vloženou poručiteľom za jeho života na jeho účet vychádzajúc z tvrdenia, že žalovaná z tohto účtu po smrti poručiteľa vybrala 20.000 eur. Odvolací súd nenariadil súdu prvého stupňa vykonať ďalšie ako už vykonané dôkazy a ani účastníci po 30.10.2013 nenavrhlí vykonať ďalšie, dovtedy nevykonané dôkazy.

Z výpovede žalobkyne ako účastníčky konania je preukázané, že žalovanú pozná dlhšie ako priateľku jej nebohého otca, oslovuje ju U.. Ony dve sa nestretávajú a veľmi sa nestretávali ani počas života jej otca Y. T.. Vzápätí však uviedla, že do domácnosti svojho otca a žalovanej chodievala každý deň, žalovaná na ňu nereagovala nijako. Preč z domácnosti ju žalovaná neposlala, nikdy na adresu žalobkyne nepovedala niečo ostrejšie, nedostávala od nej darčeky. Nepoprela, že žalovaná ju viackrát počas ochorenia Y. T. zobrala zo školy a išli za ním do nemocnice. Svoj vzťah so svojim otcom zhodnotila žalobkyňa ako veľmi dobrý. Vie, že peniaze nepatria žalovanej, lebo účet bol zriadený za trvania manželstva jej rodičov, jej otec naň vkladal peniaze a sledoval pohyby na účte aj cez telefón. Keď bol otec chorý, vybavovala potrebné veci matka žalobkyne. Otec spomínal, že U. požičal na kúpu chaty okolo 20.000 eur. Nevie, kedy jej ocino o tom hovoril, bolo to cestou v aute do Jasnej, keď išli pozrieť chatu, možno bola v I. ročníku strednej školy. Ocino jej tiež hovoril, že U. peniaze nevrátila. Záväzok neuplatnila v dedičskom konaní vychádzajúc z toho, že peniaze sú na účte. Situácia popísaná svedkyňou K.. L. v nemocnici je klamstvom, jej matka sa snaží situáciu riešiť nekonfliktne. Žalobkyňu majetky nezaujímali; naopak zaujímali len druhú stranu.

Výpoveďou žalovanej je preukázané, že žila v spoločnej domácnosti s otcom žalobkyne Y. T. od apríla 2006 až do jeho smrti 02.05.2010. Najskôr žili pol roka v jej jednoizbovom byte, kedy hradila náklady s bývaním spojené ona, potom v jeho byte na ulici F. U. N.. Y.. Náklady na bývanie v jeho byte od začiatku platil Y. T. so svojho účtu, posledné mesiace ona zo svojho účtu vedeného v L. L.. Spoločný účet nemali, rovnako nemali spoločné dlhy, úvery ani pôžičky. Potraviny nakúpil ten, kto išiel do obchodu. Y. T. nemal od svojho účtu kartu, rozstrihal ju, lebo jej používanie nepovažoval za bezpečné. Žalovaná zo svojho účtu vykonávala úhrady aj prostredníctvom platobnej karty. Svoj vzťah so žalobkyňou žalovaná hodnotila ako normálny. Zabezpečila žalobkyňu tortu na 15. narodeniny, rovnako pre ňu zabezpečila doučovanie matematiky u svojej krstnej matky. Predložila súdu fotografiu, vzhľadom na tvrdenie žalobkyne o ich narušených vzťahoch, na ktorej je žalobkyňa, rodičia žalovanej aj otec žalobkyne, zhotovenú pred bungalovmi. Žalobkyňa k nim chodievala väčšinou na výzvu svojho otca, pretože sa veľa učila. Nechodila veľmi pomáhať ani riadiť bungalovy v Jasnej. Čiastku 50.000 € získala za predaj svojej chaty pôvodne patriacej jej starým rodičom, ktorú v dedičskom konaní získala jej matka K.. M. L. a krstná matka Y.. I. Q.. Následne jej matka vyplatila krstnú matku a chatu predala žalovanej, vklad vlastníckeho práva bol povolený 05.10.2006 v konaní katastra nehnuteľností zn. V 2949/06. Pozemok bol odkupovaný od viacerých spoluvlastníkov v roku 2009, vklad bol povolený 02.04.2009 v konaní V 493/09. Kúpna cena 50.000 € bola vyplatená žalovanej v hotovosti. Ona chatu predávať nechcela, ale Y. T. chcel kúpiť tretí bungalov v Demänovskej Doline za 1.5 mil. Sk, z ktorých ona mala dať 20.000 €. Z dvoch bungalovov v Y. vlastníctve bol jeden pomenovaný po nej, jeden po žalobkyňu. K účtu Y.. T. U. M. banke mala dispozičné právo, raz naň peniaze vložila a vykonala z neho jednu úhradu 80.000,- Sk v apríli 2010 pre pribylinský urbár. Keby 03.05.2010 konala účelovo, aj tieto peniaze si mohla vybrať, nechať a neurobiť úhradu. Y. T. mal dispozičné právo k jej účtu, nie však k termínovaným účtom, ktoré založila po predaji chaty. Dňa 08.03.2010 odovzdala zo získanej kúpnej ceny 50.000 € za chatu Y. T. u svojich rodičov časť 20.000 €, aby ich vložil na jeho účet v M. F. práve vzhľadom na zámer kupovať tretí bungalov. Y.. T. vložil na svoj účet 18.500 €, 1.500 € si nechal na bežné výdavky, aby ich nemusel z účtu vyberať. Žalovaná však disponuje dokladom, na ktorý Y. rukou napísal zostatok na účte cez 21.000 eur, aby bolo jasné, že na účte tých 20.000 € je. Ďalších 20.000 € uložila na dva termínované účty ako financie určené na prerobenie bungalova po jeho kúpe. Suma 10.000 € zostala doma. Pri vzniku jej oprávnenia spoludisponovať s účtom Y. T. U. M. F., ktoré trvalo len krátko, jej všeobecné podmienky banka nedoručila, ani jej neboli prečítané alebo povedané, že si ich musí prečítať. Ona sama nebola túto sumu vložiť na účet, pretože to s Y. neriešili. On prišiel k nim 08.03.2010, kde sa tým zaoberali. Ostatná

časť peňazí bola do 14.04.2010 u jej rodičov, pretože hľadali vhodný termínovaný účet. Termínované účty zakladala v apríli, keď bol Y. T. v nemocnici. Y. bol vážne chorý, navštevovala ho denne v nemocnici. Svoje peniaze nevybrala za života Y. T. z jeho účtu, lebo nevedela, že ide zomrieť. Peniaze vytiahla pod vplyvom správania sa žalobkyne a jej matky v nemocnici 02.05.2010 v deň úmrtia Y. T.. Na ďalší deň ju zobrala do banky, keďže žalovaná bola pod vplyvom liekov, jej matka s tým, že inak tie peniaze neuvidí. V reakcii na výpoveď svedka K. T. žalovaná predložila krstný list jeho dcéry V., z ktorého vyplýva, že žalovaná je jej krstnou matkou. Y. T. si prial, aby boli zapísaní ako krstní rodičia v matrike narodení mal. V. T. spolu. Uviedla tiež, že svedkyňa T. K. T. stiahla trestné oznámenie podané na Y. T., pretože jej hrozila krivá výpoveď.

Svedok R. R. vypovedal, že pozná žalobkyňu aj žalovanú, nie je s nimi v žiadnom vzťahu. O podanie svedeckej výpovede ho požiadal starý otec žalobkyne Pavol L.. Svedok bol v kamarátskom kontakte s Y. T., poznali sa dlhšie. Bol s Y. pozrieť aj chatu, ktorú mala kupovať v Demänovskej Doline pani L.. Y. T. hovoril, že musí vyplatiť prvotnú čiastku asi 600.000,- Sk, ale nebude to písané na neho, lebo je to cez rodinu žalovanej. Keby to nebola rodinná záležitosť, išlo by o inú sumu. Svedok nevie, či bola na kúpnu cenu vyplácaná nejaká záloha a nebol prítomný pri finančných náležitostiach. Chatu v r. 2006, uviedol svedok na otázku právneho zástupcu žalobcu, financoval pán T.. Presne mu T. povedal, že ide kúpiť túto chatu s U., ide to zaplatiť, nebude to písané na neho, pretože by tam bola iná suma. Je to jej rodina, musí to zostať v rodine. Svedok nemôže teda potvrdiť, že peniaze skutočne aj Y. T. vyplatil. Vie aj o tom, že žalovaná chatu predávala. Svedok sa s Y. T., U. L. E. Y. T. stretli v Lipt. Mikuláši, rozprávali o tom, či a za koľko chatu predajú, pretože svedok ich skontaktoval s kupujúcou Y. Š.. Bol prítomný aj pri podpise zmluvy u právničky, kúpna cena bola odovzdaná v hotovosti po podpise zmluvy, čiastku si nepamätá. Predaj chaty inzeroval pán T. v novinách alebo na internete, kontakt bol uvedený na neho. Y. T. sa svedkovi nezdôveroval, nesťažoval, že majú narušený vzťah so žalovanou, že im to nefunguje. Zo správania Y. T. svedok nemal pocit, že so žalovanou nežijú dobre, že s ňou nie je šťastný. Nerozprávali sa o spôsobe domáceho hospodárenia. Svedok mal pocit, že sú so žalovanou rovnocennými partnermi, ona chodila do práce. Keď spolu so svedkom Y. T. sedel na káve, dostal telefonát od žalovanej kde je, takže svedok si myslí, že starostlivosť tam bola vzájomná, neboli si ľahostajní. Keď išli do Demänovskej Doliny, tak sa zastavili u svedka, ktorý tam býva, že idú upratovať. Keď išla s nimi žalobkyňa, tak sa u neho nezastavili. Z konania pána T., žalovanej a žalobkyne svedok nemal pocit, že vzťah dcéry a partnerky je narušený, nevidel medzi nimi dvoma žiadne trecie plochy. Nemá dojem, že si Y. T. držal od U. L. odstup, aj čo sa týka financií, oni si voči sebe peniaze vzájomne nestrážili. Nevie, či by mala žalovaná obavu vložiť svoje výlučné finančné prostriedky na účet Y. T., ale v tom čase riešili úplne iné veci, a to jeho zdravotný stav. Keby vo finančnom hospodárení zo strany Y. T. bola obava, bolo by to ošetrované aj papierovo. Myslí, že ani pani L. nemala dôvod Y. neveriť, bol človek, ktorý by sa rozdal.

Zo svedeckej výpovede svedkyne K.. M. L. súd zistil, že žalovaná je jej dcérou. So žalobkyňou, ktorú pozná od mája 2006, mala svedkyňa normálny vzťah, dokiaľ žalovaná žila s otcom žalobkyne. Žalobkyňa ju oslovovala teta, vykala jej, svedkyňa jej tykala. Žalobkyňa chodievala do miesta bydliska svedkyne, či už so žalovanou alebo so svojim otcom Y. T., tiež sa zúčastnila oslavy narodenín na záhradke u sestry svedkyne Y.. Q.. Boli spolu aj na guláši na ich chatkách v Jasnej. Chatu v Demänovskej Doline č. 1, ktorú predávala, získala U. ako rodinné dedičstvo, keď svedkyňa vyplatila svoju sestru Y.. Q.. Pozemky boli vyporiadané až v roku 2008, zmluva bola urobená v r. 2009, kupujúcich vyplácala U. sumou, ktorej výšku svedkyňa presne nepozná. Svedkyňa nemá vedomosť o tom, že chatu mal kupovať neb. Y. T., od ktorého svedkyňa vie, že mal záujem o kúpu domu v tesnej blízkosti chaty od V.. Žalovaná chatu predala za 50.000 € a peniaze priniesla k svedkyňi domov 08.03.2010. Svedkyňa si to pamätá podľa toho, že bolo MDŽ. Rovnako prišiel aj Y. T., rozprávali o tom, ako prebehol predaj chaty. O predaji chaty hovorili už v roku 2009, Y. na U. tlačil, aby ju predala, lebo chcel kúpiť ďalší bungalov na Lúčkach v Demänovej, ktorý bude napísaný na U.. Dohodli sa, že príspevok U. na kúpu bungalova bude 20.000 €, celý bungalov mal stáť okolo 1,5 mil. korún. V prítomnosti svedkyne U. z peňazí odrátala 20.000,- €. Keďže U. mala účet, z ktorého platievala a mohol byť vykradnutý, dohodli sa, že tieto peniaze pôjdu na účet Y. T., ku ktorému mala U. dispozičné právo. Keďže U. pracuje, peniaze na účet išiel odnieť Y. ktorý tvrdil, že jeho účet sa vykradnúť nedá, pretože z neho neplatí cez internet banking ani podobným spôsobom. Ďalej sa bavili o tom, že ak bude bungalov kúpený, U. prispeje na jeho renováciu, takže zostatok peňazí bude najlepšie vložiť na termínovaný účet, keďže renovácia neprebehne hneď. Čiastka 20.000 € však bola uložená na Y. účet, aby záloha mohla byť zaplatená hneď. Sumu 10.000 € si U. nechala pre svoju potrebu. Termínované účty boli otvorené dva preto, že ak bude treba 10.000 €, aby

nebol rušený celý účet. G. mal vtedy akciu, kde sľubovali výhodnejšie úročenie pri vklade 10.001 €. Toto všetko zisťovala svedkyňa, pretože U. nechala 20.000 € u nich doma. Neskôr jej U. hovorila, že Y. 20.000 € na účet vložil a ukázal jej aj doklad. Počas ochorenia Y. T. riešili iné problémy, nie peniaze a do jeho úmrtia sa nič nedialo. V deň jeho úmrtia 2.5.2010 došlo v nemocnici k incidentu medzi matkou žalobkyne, starým otcom žalobkyne a U., tak jej svedkyňa povedala, či sa jej to páči alebo nie, že ide o peniaze z mozoľov rodičov svedkyne a treba ich vybrať. Žalobkyňa mala z úmrtia svojho otca šok, plakala, potom sa oborila na U., že je všetkému na vine, používala slová zlatokopka a pod. Personál ju upozornil na potrebu zachovania kludu. Y. bola v tranze, naozaj nevedela čo robí a čo hovorí. Matka žalobkyne na chodbe hovorila, že Y. mal vždy strašne veľa peňazí, že mu má prísť na účet veľká suma peňazí, lebo mu pomáhala vybavovať invalidný dôchodok, tak o tom vie. Svedkyňa, jej manžel a žalovaná išli do auta, ktoré dostala U. ako dar od Y. T. na Vianoce, ale nebolo na ňu prepísané. Na to žalobkyňa, jej matka a starý otec pristúpili k manželovi svedkyne, začali ťahať dvere na aute a vyhadzovať ho. Svedkyňa počula ako Y., teda žalobkyňa, v nemocnici požiadala U. o odovzdanie obidvoch áut, kľúčov, vypratanie bytu a aby sa stratila z jej života. Potom U. telefonoval K. T., aby odovzdala všetky kľúče a vypratala byt na F. ulici. Tiež jej telefonoval, že došlo k zmene pohrebnej služby a má prísť do Lipt. Hrádku, ale pohreb bude platiť ona. Svedkyňa na druhý deň ráno U. zobudila, išli do banky a vybrali 20.000 €, ktoré potom zostali v byte svedkyne a žalovaná z nich platiť, čo bolo treba.

Svedkyňa Y.. I. Q. vo svojej výpovedi uviedla, že žalobkyňa je jej bývalou žiačkou, ktorú aj vyučovala, teraz ju žalobkyňa ignoruje, v meste nepozdraví, otočí sa, ako by svedkyňu nevidela. Y. bola u nich raz spolu s U. na rodinnej oslave, ale svedkyňa mala dojem, že sa u nich ako žiak v domácnosti učiteľa matematiky, necíti dobre. Žalovaná je krstnou dcérou svedkyne, s ktorou sú v kontakte. Začiatkom roku 2006 svedkyňa spolu s matkou U. zdedila polovicu chaty po rodičoch, ktorú neskôr predala svojej sestre s tým, že chata pôjde na U.. V lete 2009 jej sestra oznámila, že U. chce chatu prediť, lebo si chce kúpiť bungalov na Lúčkach. Keďže sa rozprávajú o rodinných záležitostiach, sestra jej povedala o predaji chaty na jar 2010 aj o tom, že U. poskytne Y. T., s ktorým žila, sumu 20.000 € na kúpu bungalova. Tiež sestra svedkyňu informovala o tom, že U. tieto peniaze odovzdala p. T. na účet, aby s nimi mohli v prípade kúpy bungalovu disponovať. Na otázku svedkyne, prečo neboli uložené na účet U., jej bolo povedané, že U. E. T. majú natoľko dôverné vzťahy, že U. má dispozičné právo k jeho účtu a on je do toho viac zainteresovaný. Bungalov mal byť vlastníctvom U.. Nevie, za akú sumu mal byť kúpený. Pozemky okolo chaty musela vyporiadať U., keď chcela chatu prediť; obdržala za ňu 50.000 €. Nevedela uviesť, čo žalovaná urobila so zostatkom peňazí, ani to, či bungalov mal byť po jeho kúpe opravovaný alebo rekonštruovaný. Čiastku 20.000 € dala U. Y. na kúpu bungalova, aby rodina mohla miesto chaty chodiť k nim na bungalov. Vzhľadom na zhoršenie zdravotného stavu Y. T. nedošlo ku kúpe bungalova, peniaze zostali na jeho účte a po jeho smrti ich U. vybrala, čo svedkyňa vie od svojej sestry aj od U.. S U. L. konkrétne o tom, čo svedkyňa bude rozprávať nerozprávala, pretože ako prísediaca na súde o týchto skutočnostiach vie. Otec žalobkyne nemal problém s peniazmi, či už išlo o koruny, desaťkoruny alebo tisíce korún.

Matka žalobkyne T.. K. T. ako svedkyňa vypovedala, že finančné prostriedky, tvoriace predmet tohto konania, žalobkyňa zdedila po svojom otcovi Y. T.. Až po skončení dedičského konania zistili, že na účte je len 1.394 €. Ak sa U. domnievala, že peniaze patria jej, mohla ich vybrať za života Y., ktorý si však kontroloval všetky pohyby na účte cez telefón. Y. T. so svedkyňou komunikoval všetky záležitosti. Do nemocnice ho chodievala pozrieť tak, že Y. im zavolať, že U. odišla. Raz v apríli svedkyňa cez obed zatelefonovala, aby prišla k nemu do bytu po veci a ovocie, ktoré dcére pokúpil. Ona išla hore do bytu a pýtala sa, či nebude z toho zle, keď príde U.. On jej na to povedal, že dnes nešla autom, že si to nezaslúži, keď nič nerobí, nič nemá. Svedkyňa najskôr nevedela, že je Y. vážne chorý, videla to však na ňom, preto si vyžiadala jeho zdravotnú dokumentáciu. Tiež jej hovoril, že ho brat chce vyplatiť z domu smiešnou sumou, ale že on má dosť finančných prostriedkov, aby ich dcéra Y. zostala zabezpečená. Po rozvoze manželstva svedkyňa a žalobkyňa kúpil a zariadil byt; keď potrebovali financie, tak mu svedkyňa zatelefonovala, on ich doniesol. Y. mal vždy vyššie čiastky peňazí aj doma. Ich manželstvo trvalo od roku 1992 do roku 2004, kedy bolo rozvedené na jej návrh. Stalo sa, že ju aj bez príčiny udrel a dcéra potrebovala klud. Ešte dva roky po rozvoze to bolo ťažké, prenasledoval ju, rozvod znášal zle. Potom si našiel priateľku. V čase ich spolužitia svedkyňa v hospodárení s účtami a pri dispozícii nebola obmedzená. Nevytýkal jej žiadnu dispozíciu s peniazmi, ale všetko sledoval, musel o všetkom vedieť. Keby urobila transakciu bez jeho súhlasu, dopadlo by to zle, a to aj teraz, riešil by to cestou fyzickou. On zabezpečoval celú domácnosť, ona mala svoj príjem, nechal jej financie na zaplatenie poplatkov.

Problémy v manželstve riešila aj cestou polície. Podala trestné oznámenie, ktoré stiahla, v roku 2004, v rozvodovom období. Jej vzťah s Y. sa zlepšil keď zistila stav jeho ochorenia. Po úmrtí Y. sa v nemocnici dohadovali o pohrebe - svedkyňa, žalovaná a K. T., majetkové záležitosti neriešili žiadne. Požiadali však L., aby vystúpili z auta, že nie je ich, oni však na ňom odišli. Keby sa dokázali dohodnúť, boli by odvezení. O to, aby neodchádzali autom ich požiadala asi žalobkyňa, ktorá však v nemocnici nevznášala žiadne požiadavky ohľadom vrátenia kľúčov a vypratania bytu. Y. T. uvažoval o kúpe tretieho bungalova, nebavili sa o tom koľko je ochotný do neho investovať. Náklady na jeho pohreb po vzájomnej dohode uhradila žalovaná, v dedičskom konaní ako zákonná zástupkyňa v tom čase maloletej dedičky ich však neuznala. Y. T. spomínal, že mu žalovaná dlhuje nejaké peniaze. Pokiaľ na pojednávaní 13.09.2011 v konaní sp. zn. 6C/149/2010 uviedla, že o predaji chaty, patriacej Y.. L. vedela, išlo o starú chatu vo veľmi zlom technickom stave, skoro zrúcaninu, bolo potrebné ju predať, ide o chytanie za slovíčka.

Zo svedeckej výpovede K. T., brata otca žalobkyne Y. T. je preukázané, že so žalovanou nie je v žiadnom vzťahu, poznajú sa asi 5 rokov, tykajú si, nestretávajú a nekontaktujú sa. Svoj vzťah k nej hodnotil ako zlý, pretože spravila veľký podvod na jeho brata, keď po jeho smrti vyťahla peniaze z účtu, čo svedok vie od netere, teda žalobkyne, s ktorou má dobrý vzťah. O tom, že peniaze patrili jeho bratovi vie tak, že to bol jeho účet. V nedeľu, keď Y. T. zomrel, hovorili o tom, že treba ísť vyťahnúť peniaze z bratovho účtu na pohreb. Žalovaná vravela, že to ona urobí. Asi z týchto peňazí žalovaná pohreb aj zaplatila. O tom, že išlo o bratove peniaze vie svedok podľa toho, že brat mal chaty, herne, z ktorých mal príjem, neskôr podnikal s drevom. Nevie, či išlo o účet podnikateľský. Podľa neho peniaze niekoho iného na účte Y. mať nemohol. Peniaze si Y. kontroloval podľa sms a presne vedel, koľko peňazí na účte má. Raz boli v Jasnej pozrieť chatu, ktorú brat aj kúpil a chcel ju prerobiť. Spomínal, že má vo výhľade aj ďalšiu chatu na Lúčkach - bungalov. Nepýtali sa, kde brat vezme peniaze na kúpu tretieho bungalova, lebo vedeli, že je finančne na tom dobre. Nevie, ako bola na tom finančne žalovaná, ktorá v tom čase žila s Y. T.. Všetko financoval brat, keď chodili na nákupy do Tatier. Keď bol svedok párkrát s nimi, brat hovoril žalovanej, aj svojej dcére „vyberte si čo chcete, ja vám to zaplatím“. Byť, v ktorom býval Y. T. so žalovanou, platil on, lebo bol jeho. Nevie, či by žalovaná zo svojho platu mohla niečo platiť. Ona nemala vo svojom vlastníctve chatu, ktorú predávala. Možno to vlastnili jej rodičia, ale potom to odkúpil Y. T., o čom sa s ním svedok rozprával. Nevie, či Y. bol zapísaný na liste vlastníctva. Konflikt v nemocnici, v deň úmrtia Y. T., nastal vtedy, keď bolo treba zobrať papiere po bratovi, keď ich zobrala žalovaná s rodičmi. Následne svedok uviedol, že si nepamätá v čom konflikt v nemocnici spočíval, či nastal krik alebo zvada. To, že sa žalovaná nepodieľala na financovaní domácnosti, je dojemom svedka. Ona v tom čase študovala, nemohla si platiť školu aj byť. Nepoznal výšku jej príjmu. Keď boli spolu na nákupoch so svedkom, Y. medzi svojou dcérou a žalovanou, s ktorou žil, rozdiely nerobil. K obom sa správal rovnako. Nepočul, žeby sa v jeho prítomnosti Y. so žalovanou hádal, ona sa k nemu tiež správala normálne, ich vzťah bol normálny. Všetko bolo cez peniaze. Tvrdil, že žalovaná krstnou matkou jeho dcéry V. nie je, po preukázaní tejto skutočnosti oznámením o krste uviedol, že si to nepamätá. Krstným otcom mal byť Y. a ak sa so žalovanou nezoberú, nebude dopísaný nikto.

Svedkyňa Y. H. vypovedala, že Y. T. bol ako ich syn, zastavil sa u nich či už sám alebo s U., žalovanou. Svedkyňa ich poznala, pretože mali chatu powyše. Svedkyňa pozná aj dcéru Y. T. Y., ktorá u svedkyne bola asi dvakrát. Žalovaná chodievala častejšie, ona tam aj pracovala. Y. sa na Y. dost' sťažoval, že nechce robiť. Y. chcel kúpiť ešte tretí bungalov od pána V., pretože U. L. mala nejaké peniaze z predaja chaty. Išlo o bungalovy na Lúčkach, potom Y. ochorel, bol na operácii. Ona si s U. telefonovala každý deň, po jeho smrti ich kontakty prestali. Y. ich zavolať pozrieť tretí bungalov, či je to hodno tých peňazí. Ten bungalov mala kúpiť žalovaná, ktorá mala peniaze, o čom svedkyňa povedal Y.. Svedkyňa nevie, na koho mal byť bungalov napísaný ani to, akou sumou peňazí disponovala žalovaná, ale muselo ísť o pekný obnos peňazí, keď chceli kúpiť chatu v takom lukratívnom prostredí. Nevie ani za koľko mali bungalov kupovať.

Svedkyňa Y.. W. Š. uviedla, že od žalovanej kupovala nehnuteľnosť, odvtedy nie sú v žiadnom kontakte. O tom, že chata je na predaj sa dozvedel otec svedkyne od známeho, následne sa skontaktovali so žalovanou. Kúpna zmluva bola podpísaná a kúpna cena zaplatená v prítomnosti právničky v hotovosti. Nepamätá si, či s pani L. niekto chodil, či bola s niekým vo vzťahu. Pani L. preukázala vlastníctvo chaty a informácia o tom, komu chata pôvodne patrila, svedkyňa nie je známa.

Právny zástupca žalobkyne tvrdil, že je preukázané vlastníctvo nebohého Y. T. k účtu č. XXXXXXXXXXXX vedeného v M. F., na ktorom bolo ku dňu jeho smrti 02.05.2010 21.394,06 €. Žalovaná týmito prostriedkami nikdy nedisponovala, nevykonala nikdy vklad ani výber peňazí. Finančné prostriedky zdedila žalobkyňa. Žalovaná predala chatu 08.03.2010, termínované vklady založila 36 dní od prevzatia kúpnej ceny. Nie je logické, aby si založila termínované účty k 14.04.2010 a nevybrala z účtu Y. T. 20.000 €, ktoré jej mali patriť a nevložila na svoj účet. Žalovaná počkala do úmrtia Y. T. a na druhý deň bezprostredne po otvorení pobočky banky o 8,20 hod. sumu 20.000 € vybrala. Pri zriadení podpisového vzoru 30.05.2008 musela byť žalovaná oboznámená aj so všeobecnými obchodnými podmienkami a s tým, že smrťou majiteľa účtu zaniká aj podpisový vzor. Žalovaná uvádzala, že 08.03.2010 odovzdala nebohému Y. T. 20.000 €, z ktorých vložil na účet 18.500 €, takže podľa jej tvrdení potom žalovaná mala vybrať iba sumu 18.500 €, nakoľko 1.500 € ostalo na úhradu ich spoločných bežných potrieb. Svedok R. potvrdil, že na kúpu chaty od rodiny žalovanej mala ísť čiastka 600.000,- Sk, keď svedok uviedol, že v r. 2006 financoval chatu pán T.. Suma 20.000 € na účte Y. T. teda bola v podstate vrátením finančných prostriedkov, za ktoré žalovaná kupovala uvedenú nehnuteľnosť. Písomným podaním z 22.01.2014 uviedol, že žalobkyňa sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 a nasl. Obč. zák. Rovnaké tvrdenie predniesol na pojednávaní 30.01.2014. U žalovanej vzniklo bezdôvodné obohatenie plnením získaným bez právneho dôvodu. Na jeho prijatie nebol od počiatku právny dôvod. Na jeho prijatie nebol od počiatku právny dôvod. Finančné prostriedky vybrané deň po smrti poručiteľa Y. T. boli jeho vlastníctvom a zdedila ich žalobkyňa ako jediná dedička. K rozdielu v uplatnených sumách sa nevyjadruje, je povinnosťou súdu zdôvodniť svoje rozhodnutie.

Právny zástupca žalovanej predniesol, navrhnuť zamietnutie žaloby, že dňa 08.03.2010, pri uzatvorení kúpnej zmluvy, žalovaná obdržala kúpnu cenu 50.000 €, z ktorej časť 20.000 € odovzdala neb. Y. T. za účelom financovania kúpy tretieho bungalovu na Lúčkach v Demänovskej Doline. Peniaze bezprostredne vytiahla po smrti neb. T. z jeho účtu, nemala dôvod uplatňovať si ich v dedičskom konaní ako dobromyseľná, že ide o jej peniaze. Žalobkyňa si mohla túto sumu uplatniť priamo v dedičskom konaní. R. R. na pojednávaní 25.05.2012 uvádzal sumu asi 600.000,- Sk. Odvolací súd nespochybnil skutkové závery súdu I. stupňa. Výhrady mal voči výške uplatňovanej sumy v spojení s výškou sumy vybratej z účtu poručiteľa. Pokiaľ ide o predčasnosť záverov okresného súdu ohľadom neuvedenia právnej kvalifikácie uplatneného nároku, tento nedostatok bol písomným podaním právneho zástupcu žalobkyne z 22.01.2014 a jeho výpoveďou na pojednávaní 30.01.2014 odstránený.

Z pripojeného spisu tunajšieho okresného súdu sp. zn. 6C/140/2010 je preukázané, že žalobkyňa Y. L. sa žalobou doručenou súdu dňa 13.12.2010 proti žalovanej, v tom čase mal. Y. T., domáhala určenia, že je vlastníčkou finančných prostriedkov 20.000 eur, uložených ku dňu smrti Y. T. na bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v M. F. E..L., T. N.. Y.Á. a určenia, že tieto peňažné prostriedky nepatria do dedičstva po nebohom. Konanie bolo právoplatne zastavené pre procesnú prekážku litispendencie uznesením zo dňa č. k. 6C/140/2010- 61 z 27.09.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline 5Co/392/2011-75 zo dňa 23.11.2011, právoplatným 20.02.2012.

Z osvedčenia o dedičstve zn. 6D/587/2010, D not 139/2010, vystaveného v dedičskej veci po neb. Y. T., W.. XX.XX.XXXX, zomrelom 02.05.2010 notárkou JUDr. Vierou Kupcovou ako súdnou komisárkou dňa 05.08.2010 súd zistil, že poručiteľovou jedinou zákonnou dedičkou je jeho dcéra mal. Y. T., W.. XX.XX.XXXX. Osvedčenie sa stalo právoplatným 05.08.2010. Predmetom dedenia bol aj zostatok na bežnom účte vedenom na meno poručiteľa v M. F., E..L., Č.. Ú.. XXXXXXXXXXXX vo výške zostatku 21.394,06 eur. Pohľadávka Y. U. L., W.. XX. XX. XXXX, z titulu nákladov spojených s pohrebom poručiteľa, podľa faktúra a dokladov vo výške 1.462,75 eur, po odpočítaní pohrebného 79,67 eur vo výške 1.383,08 eur, nebola zákonnou zástupkyňou maloletej dedičky T. K. T. uznaná. Predmetom dedenia bol aj podnikateľský účet s názvom Y. T., Č.. Ú.. XXXXXXXXXXXX, U. U. M. F., a. s..

Poručiteľ Y. T. bol vlastníkom bežného účtu č. XXXXXXXXXXXX vedeného v M. F. E..L., T. N.. Y., ktorého zostatok bol v deň jeho úmrtia 02.05.2010 vo výške 21.394,06 €. Dňa 03.05.2010 došlo k výberu čiastky 20.000 € žalovanou, ako vyplýva z fotokópie výpisu z tohto účtu z 13.08.2010 a fotokópie lístka, potvrdzujúceho výber hotovosti, ako aj z výpovedí účastníčiek konania. Na tento účet bol vykonaný, podľa fotokópie potvrdenia o pokladničnej operácii - vkladu v hotovosti - vystaveného M. F., a.s., dňa

09.03.2010 vklad hotovosti 18.500 € vkladateľom Y. T.. Na tomto listinnom dôkaze je rukou dopísané - osob. 23.342 €, s.r.o. 601 €.

Z fotokópie písomnosti označenej ako podpisový vzor k účtu č. XXXXXXXXXX vedeného v M. F., E..L., T.. N.. Y., zriadeného 30.05.2008 majiteľom účtu Y. T. pre U. L. súd zistil, že ide o dispozičné oprávnenie v skupine D, teda disponent má právo disponovať s peňažnými prostriedkami na účte samostatne, požadovať informácie nevyhnutné pre výkon jeho oprávnenia (názov a číslo účtu, stav pohybov na účte, výpis z účtu) a v úrovni S, čo znamená právo s účtom disponovať samostatne.

Z fotokópie kúpnej zmluvy, uzatvorenej dňa 08.09.2006 medzi predávajúcimi Y. I. Q. E. K.. M. L. a kupujúcou U. L. súd zistil, že jej predajom je rekreačná chata súp. č. 203, postavená na pozemku KN C parc. č. 2957/12 v obci Demänovská Dolina, za dohodnutú kúpnu cenu 600.000,- Sk; každá z predávajúcich zároveň prehlásila, že kúpna cena bola každej z nich (po 300.000,- Sk) kupujúcou zaplatená pri podpise zmluvy. Vklad zmluvy do katastra nehnuteľností bol povolený 05.10.2006 v konaní Správy katastra Lipt. Mikuláš č. V 2949/2006.

Dňa 08.03.2010 bola medzi predávajúcou U. L. a kupujúcom Y.. W. Š. uzatvorená zmluva o kúpe a predaji nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXX katastrálne územie H. H., a to pozemkov KN C parc. č. 2957/12, zastavané plochy a nádvoria o výmere 50 m² a KN C parc. č. 2957/141, ostatné plochy o výmere 115 m², ako aj stavby rekreačnej chaty súp. č. 203, postavenej na pozemku KN C parc. č. 2957/12 za dohodnutú kúpnu cenu 50.000 eur, ktorú vyplatila kupujúca predávajúcej v hotovosti pri podpise tejto zmluvy, čo vyplýva z fotokópie tejto zmluvy, ako aj z výpovedí svedkyne Y.. Š. a žalovanej.

Z potvrdenia G. F. L., a.s. z 15.10.2010 je preukázané, že žalovaná dňa 14.04.2010 v tejto banke otvorila účet, ku ktorému boli založené aj 2 termínované vklady, a to na sumu 10.001 eur, splatný 16.05.2011 a na tú istú sumu, splatný 14.11.2011.

Fotokópiou vyjadrenia Stavebného bytového družstva Lipt. Mikuláš so sídlom v Lipt. Mikuláši z 10.12.2010 je preukázané, že v období od 30.06.2008 do 27.04.2010 boli prijaté platby na účet bytového domu Borbisova 1969 Lipt. Mikuláš, VS 0600100193 s doplňujúcimi údajmi Y. T., F. F., A. Ú. Č.. XXXXXXXXXX/XXXX U. L.. Ide o platby v celkovej výške 1.873,55 eur a platbu 3.412 eur poukázanú 30.06.2008.

Z pripojeného spisu tunajšieho okresného súdu sp. zn. 10C/173/2004 je preukázané, že manželstvo T. K. T. E. Y. T. bolo rozvedené rozsudkom č. k. 10C/173/2004-33 zo dňa 11.11.2004, právoplatným 14.12.2004 (konanie bolo začaté 16.06.2004). Z dôvodov tohto rozsudku je preukázané, že v manželstve postupne niekoľko rokov vznikali nezhody, ktoré prerástli do intenzity, že manželia neboli schopní vzájomne komunikovať, prestali si dôverovať. Zo strany navrhovateľky sa stratil citový vzťah k odporcovi, ktorý počas konania zmenil svoje stanovisko a pripojil sa k návrhu na rozvod manželstva. Navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť 01.07.2004. Z pripojeného spisu OR PZ Lipt. Mikuláš, úradu justičnej kriminálnej polície ČVS: ORP-183/OdV-LM-2005 súd zistil, že matka žalobkyne 23.03.2005 oznámila Okresnej prokuratúre Lipt. Mikuláš podozrenie zo spáchania trestného činu týrania zverenej osoby podľa § 215 Tr. zák. na bývalého manžela Y. T., následne bolo uznesením z 20.05.2005 začaté trestné stíhanie a uznesením z 20.07.2005 vznesené obvinenie Y. T.. Konanie bolo uznesením zo 16.12.2005, právoplatným 31.12.2005, postúpené na prejednanie priestupku Obvodnému úradu Lipt. Mikuláš.

Podľa § 451 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 708 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

Podľa § 709 ods. 2 Obchodného zákonníka ak je zriadený bežný účet pre niekoľko osôb, má každá z nich postavenie majiteľa účtu.

Žalobkyňa v zmysle záverov odvolacieho súdu pomenovala svoj nárok ako nárok z bezdôvodného obohatenia. Zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, nakoľko súd právnym posúdením veci nie je viazaný, vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej nie je preukázaný a nie je preukázaný ani akýkoľvek iný právny dôvod, pre ktorý by bolo možné žalobe vyhovieť. Bezdôvodné obohatenie je s poukazom na § 489 Občianskeho zákonníka jedným z právnych dôvodov vzniku mimozmluvných záväzkov. Povinnosť na vydanie bezdôvodného obohatenia nastupuje, ak nemôže dôjsť k vráteniu neoprávnene získaných majetkových hodnôt v rámci konkrétneho právneho vzťahu podľa príslušných zákonných ustanovení, ktoré sa na daný právny pomer vzťahujú. Medzi žalobkyňou a žalovanou žiaden zmluvný záväzok neexistuje a žalovaná nemá povinnosť plniť žalovaný nárok žalobkyni ani na základe iného ustanovenia zákona. Nie sú splnené ani predpoklady zodpovednosti za škodu. Predpokladom vzniku právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia je neoprávnené získanie majetkových hodnôt jedným subjektom na úkor subjektu iného; jeho vznik preukazuje v súdnom konaní ten, kto sa vydania bezdôvodného obohatenia domáha, poskytnutím relevantných skutkových tvrdení. Povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie sa primárne viaže k jeho predmetu, teda povinný subjekt má povinnosť vydať to, čo bolo získané (in natura) a ak to nie je možné, nastupuje finančná náhrada. Aktívne vecne legitimovaným na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia je ten, na koho úkor bolo bezdôvodného obohatenie získané (kto plnil bez právneho dôvodu, alebo z dôvodu, ktorý dodatočne odpadol, na základe neplatného právneho úkonu, alebo za neho splnil jeho dlh). Právo aktívne legitimovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia prechádza aj na dediča, lebo nejde o právo viazané len na jeho osobu. Pasívne vecne legitimovaný je ten, kto sa obohatil.

Prejudiciálnou otázkou, ktorú musel súd v tomto konaní vyriešiť, bola otázka vlastníctva peňazí v žalovanej sume 18.898,21 eur. Žalobkyňa tvrdila, že je vlastníčkou týchto financií z titulu dedenia po právnom predchodcovi Y. T., žalovaná sa bránila tým, že ide o peniaze v jej vlastníctve, získané predajom rekreačnej chaty v jej výlučnom vlastníctve, ktoré boli v čase smrti Y. T. len uložené na účte vedenom na jeho meno. Základným záväzkom banky je v prípade zmluvy o bežnom účte povinnosť zriadiť bežný účet pre jeho majiteľa. Okrem majiteľa účtu je oprávnený disponovať bežným účtom tzv. disponent, ktorý nie je majiteľom účtu, nie je napr. oprávnený zmeniť alebo zrušiť zmluvu o bežnom účte. Osobu disponenta určuje majiteľ účtu. Ako vyplýva z fotokópie písomnosti označenej ako podpisový vzor k účtu č. XXXXXXXXXXXX U. M. F. E..L..., T. N.. Y., Y. T. zriadil pre žalovanú dispozičné oprávnenie v skupine D, zahŕňajúce právo disponovať s peňažnými prostriedkami na účte samostatne. Ani z jedného ustanovenia § 708-715 Obchodného zákonníka (keďže ide o absolútny obchod) nevyplýva, že majiteľ musí mať na účte uložené výlučne svoje finančné prostriedky. Dňa 09.3.2010 Y. T. na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX U. M. F., E..L..., T. N.. Y. vložil ako jeho majiteľ čiastku 18.500 eur. Z vyhodnotenia vykonaných dôkazov uvedených vyššie je preukázané, že išlo o peňažné prostriedky vo vlastníctve žalovanej. Y. T. od apríla 2006 so žalovanou žil v spoločnej domácnosti. Jedným z pojmových znakov domácnosti v zmysle § 115 Obč. zák. je spoločné uhrádzanie nákladov domácnosti súvisiacich s potrebami jej členov. Nerozhodná je výška, akou ten - ktorý člen domácnosti prispieva. Svedok K. T. sa síce na jednej strane podiel žalovanej na týchto úhradách snažil spochybníť, na strane druhej sám pripustil, že prezentuje len svoje domnienky. Navyše jeho výpoveď je nedôveryhodná aj v iných častiach - popieral,

že žalovaná je krstnou matkou jeho dcéry aj to, že žalovaná vlastnila rekreačnú chatu, čo je vyvrátené výpoveďami ostatných svedkov, žalobkyne a žalovanej aj listinnými dôkazmi (kúpna zmluva, potvrdenie o krste). Žalovaná preukázala, že aj ona v čase od 30.06.2008 do 27.04.2010 sama zo svojho účtu, teda zo svojho výlučného majetku hradila náklady na byt vo vlastníctve Y. T. W. G. F., aj keď to nebolo pravidelne. Vzťah žalovanej a Y. T. bol až do jeho úmrtia normálny, ako vyplýva zo svedeckých výpovedí svedkov R. a K. T.. Svedok R. potvrdil, že nemal zo správania Y. T. pocit, že je vo vzťahu so žalovanou nespokojný, nešťastný, obdobne takýto pocit nemal z jej vystupovania Súd konštatuje, že ak by nemal so žalovanou dobrý vzťah, nebol by Y. T. jeden z bungalovov, ktorý vlastnil, pomenoval po nej. Y. T. a žalovaná nemali medzi sebou nezhody väčšieho charakteru, inak by nebola žalovaná pomáhala Y. T. v podnikateľskej činnosti upratovaním bungalovov, keď vykonávanie týchto prác žalovanou, na rozdiel od žalobkyne, potvrdila svedkyňa Y. H.. Y. T. vo vzťahu k bývalej manželke T. K. T. riešil konflikty aj násilne, čo potvrdila nielen ona sama, ale aj ich obsah ich rozvodového spisu a skutočnosť, že bolo proti nemu vedené trestné stíhanie. Vo vzťahu k žalovanej však takéto správanie zo strany Y. T. prezentované nebolo. Navyše možno konštatovať, že Y. T. by vzhľadom na svoj temperament, svedkami opísaný, určite v nevyhovujúcom vzťahu nezotrval. V hospodárení s finančnými prostriedkami žalovaná Y. T. nebola obmedzovaná, čo potvrdil aj svedok R.. Rovnako svedok K. T. potvrdil, že jeho brat Y. pri spoločných nákupoch neobmedzoval výdavky žalobkyne, ale ani žalovanej. Napokon aj svedkyňa K. T. potvrdila, že ani ona v pozícii manželky Y. T. nebola vo finančnom hospodárení obmedzovaná. Nie je preto dôvod, aby obmedzoval vo finančnom hospodárení Y. T. ženu, s ktorou žil v spoločnej domácnosti po zániku manželstva L. K. T.. O dôvere Y. T. k žalovanej svedčí aj skutočnosť, že jej zriadil právo samostatne disponovať s účtom vedeným na jeho meno, čo preukázala práve žalobkyňa. Je irelevantným, že žalovaná na tento účet vykonala jeden vklad a počas hospitalizácie Y. T. jednu úhradu (presahovalo rámec tohto konania ďalej zisťovať túto skutočnosť dopytom na urbárske spoločenstvo v Pribyline). Práve s poukazom na dostatok financií v domácnosti žalovanej a Y. T. a skutočnosť, že žalovaná mala financie uložené na účte vedenom na jej meno nemala dôvod realizovať oprávnenia spoludisponenta v iných než nevyhnutných prípadoch. Rovnakú dôveru prejavovala aj žalovaná voči Y. T., čo opäť potvrdila svedecká výpoveď svedka R., ako aj svedkyň K. L. E. Y. Q.. Aj keď tieto svedkyne sú v príbuzenskom pomere k žalovanej, z ich vystupovania a spôsobu prezentácie vedomostí súd nezistil ich ovplyvnenie, na rozdiel od svedka R., ktorého oboznámil s predmetom konania starý otec žalobkyne. O vzťahu dôvery svedčí aj to, že sa Y. T. v domácnosti svedkyne K. L. zúčastňoval rozhovoru riešiaceho záležitosti rodiny L.. Z uvedených dôkazov mal súd preukázané, že žalovaná neobmedzovaná Y. T. vo finančnom hospodárení, s voľným prístupom k jeho účtu nemala dôvod pochybovať a nezveriť mu svoje peniaze v sume 20.000 eur. Žalovaná totiž získala čiastku 50.000 eur za predaj chaty v jej výlučnom vlastníctve, z ktorých 20.000 eur uložila na dva termínované účty. Čiastka 10.000 eur zostala doma a čiastku 20.000 eur odovzdala 08.03.2010 Y.W. T., ktorý ich prevzal za účelom ich vloženia na jeho účet v M. F., vzhľadom na zámer kupovať tretí bungalov. Y. T. však na svoj účet v M. F. uložil 18.500 eur a 1.500 eur si nechal na bežné výdavky preto, aby na účet nemusel vložiť 20.000 eur a vzápätí z neho 1.500 eur vybrať. Žalovaná výslovne uviedla, že sumu 18.500 eur, vloženú na účet Y. T., získala z predaja chaty vo svojom vlastníctve od kupujúcej Y. W. Š., čo žalobkyňa nespochybnila a svedkyňa Y. Š. uzatvorenie kúpnej zmluvy a úhradu kúpnej ceny v hotovosti potvrdila. Kúpna zmluva o predaji chaty súp. č. 203 v Demänovskej Doline spolu s pozemkami KN-C parc. č. 2597/12 a 2957/141 bola uzatvorená 08.03.2010 a v tento deň žalovaná prevzala aj kúpnu cenu 50.000 €, čo potvrdili svedkovia Y. Š. a p. R.. Keďže v tomto čase Y. T. uvažoval o kúpe tretieho bungalovu v oblasti Lúčky v Demänovskej Doline, na úhrade kúpnej ceny sa mala podieľať aj žalovaná, ktorá by bola aj vlastníčkou tohto bungalovu. Tieto zámery neb. Y. T. potvrdila svedkyňa Y. H., svedok K. T. a napokon aj žalobkyňa, svedkyne Y. Q. a K. M. L.. Je logickým tvrdenie žalovanej aj svedkyň K. L. E. Y. Q. o tom, že nakoľko nebola vopred známa kúpna cena bungalovu (išlo o úvahu o čiastke 1,5 mil. Sk) ani výška nákladov na jeho rekonštrukciu, v prítomnosti svedkyne K. L. odovzdala žalovaná sumu 20.000 € Y. T., za účelom vloženia na disponibilný účet, vedený na jeho meno. Peniaze neboli vložené na účet žalovanej v L. L. kvôli obave Y. T. z možnosti ich od cudzence prostredníctvom elektronických platobných prostriedkov, vrátane bankovej karty, ktorú on sám nepoužíval, čo bolo medzi účastníkmi nesporným. Odovzdanie týchto peňazí žalovanou svedkyňa K. L. videla, keďže došlo k nemu v mieste jej bydliska pri príležitosti oslavy MDŽ. Ostatná časť financií získaných z kúpnej ceny 50.000 eur, vo výške 2x10.000 €, bola uložená žalovanou na termínované vklady, a to v primeranom časovom úseku od ich obdržania a zistenia najvhodnejšieho spôsobu ich uloženia matkou žalovanej K. L.. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že v skutočnosti na tieto termínované vklady bolo uložených 2x10.001 €, o čom svedčí potvrdenie G. F.. Sumu 10.000 € si ponechala žalovaná pre svoje potreby. Vyhodnotením týchto dôkazov, každého jednotlivo aj v ich vzájomnej súvislosti súd ustálil, že peňažné prostriedky vo výške 20.000 €, z ktorých si Y. T. 1.500 €

ponechal pre vlastnú potrebu a 18.500 € uložil na účet vedený na jeho meno, boli výlučným vlastníctvom žalovanej. Na tejto skutočnosti nič nemení ani to, že v osvedčení o dedičstve po Y. T. bolo deklarované ich vlastníctvo žalobkyne. Žalovaná nebola účastníčkou dedičského konania, takže dedičské rozhodnutie nerieši jej vzťah so žalobkyňou. Žalobkyňa ani žalovaná potom nie sú viazané tým, či pohľadávka bola zaradená do dedičstva, alebo nie (Holub a kol.: Občanský zákoník. Komentár. LINDE PRAHA, a. s., r. 2002, str. 602). V súdenom prípade je rozhodujúce, že žalobkyňa dedením nemohla nadobudnúť finančné prostriedky, ktoré poručiťovi nepatrili. Napokon právny zástupca žalobkyne počas súdneho konania aj vo svojom záverečnom prednese nepoprel, že žalovaná 08.03.2010 Y. T. odovzdala čiastku 20.000 €. Spochybnený bol právny dôvod prevzatia týchto financií tvrdiac, že išlo o vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých Y. T. Y. U. L. na kúpu chaty, ktorú následne v roku 2010 predala Y. Š. Existenciu zmluvy o pôžičke, uzatvorenej medzi Y. T. E. Y. U. L. žalobkyňa nepreukázala. Svedok R. síce vo svojej výpovedi uvádzal, že bol s Y. T. pozrieť chatu v Demänovskej Doline, ktorú mala kupovať žalovaná a Y. T. mu hovoril, že musí vyplatiť prvotnú čiastku asi 600.000,- Sk. Svedok ale nepotvrdil dobu, kedy k tomu došlo a nevidel, či Y. T. peniaze vyplácal. Rozhodujúcim je ale vyjadrenie tohto svedka, že nemôže potvrdiť, že peniaze skutočne aj Y. T. vyplatil. Pokiaľ mal existenciu pôžičky potvrdiť svedok K. T., ten uviedol, že žalovaná chatu vo svojom vlastníctve ani nemala. Jeho výpoveď vyvracia kúpna zmluva z 08.03.2010, uzatvorená práve medzi žalovanou a kupujúcou Y. Š.N.. Pre úplnosť súd dodáva, že skutočnosť, že žalovaná ako kupujúca K. M. L.Á. a Y. I. Q. zaplatila kúpnu cenu vo výške 600.000,- Sk za prevod vlastníctva preukazuje prehlásenie predávajúcich v čl. II., bod 2.2 zmluvy z 08.09.2006, predloženej žalobkyňou. Pri výbere peňažných prostriedkov z účtu 03.05.2010, teda nasledujúci deň po smrti Y. T., konala žalovaná v obave o svoje vlastníctvo aj vzhľadom na správanie žalobkyne a jej matky v nemocnici. Z výpovedí žalovanej aj svedkyne T. K. T. vyplýva, že už v deň úmrtia Y. T. bola medzi nimi nehoda o automobil v užívaní žalovanej, o mieste a zabezpečení pohrebu a karu, o hradení jeho trov. Nie je nelogickým tvrdenie žalovanej, že peniaze 18.500 eur, vložené Y. T. na jeho účet nevybrala z účtu počas jeho ochorenia, lebo neočakávala jeho úmrtie. Právny zástupca žalobkyne navrhol vykonať dokazovanie za účelom preukázania vedomosti žalovanej o diagnóze Y. T., ale táto vedomosť žalovanej sporná nebola. Aj pri takom ochorení, ako je rakovina v terminálnom štádiu však okamih úmrtia s určitosťou nemožno predvídať a príbuzní pacientov sa takýmto úvahám o ich milovaných snažia prirodzene vyhnúť. Aj dôvera, ktorá vládla medzi žalovanou a Y. T. bola dôvodom, pre ktorý žalovaná finančné záležitosti počas choroby Y. T., za jeho života, neriešila. Ťažko chorého pacienta by asi nepotešila sms peňažného ústavu oznamujúca, že jeho životný partner realizoval výber financií určených na budúcu spoločnú investíciu. Nakoľko žalovaná odovzdala 08.03.2010 právnomu predchodcovi žalobkyne Y. T. financie vo výlučnom vlastníctve žalovanej, z ktorých Y. T. vložil na svoj bežný účet čiastku 18.500 eur a 1.500 eur si ponechal pre vlastnú potrebu, tieto financie neboli v čase smrti Y. T. 02.05.2010 jeho vlastníctvom a žalobkyňa túto majetkovú hodnotu nenadobudla dedením. Bolo teda nesporné, že žalovaná odovzdala, za účelom uloženia na jeho účet, Y. T. čiastku 20.000 eur. Y. T. z dôvodu, aby túto sumu na účet celú nevkladal a vzápätí z neho nelogicky vyberal 1.500 eur, aj keď z financií v jeho vlastníctve, na účet uložil 18.500 eur a 1.500 eur si ponechal, ale rukou na listinný dôkaz predložený žalovanou - potvrdenie o pokladničnej operácii - vklade v hotovosti - vystavené M. F., a.s., dňa 09.03.2010 dopísal sumu 23.342 €, čo žalobkyňa nepoprela. Poručiťel Y. T. teda prevzal od žalovanej 08.03.2010 hotovosť 20.000 eur za účelom vloženia na účet vedený na jeho meno, ktorú z tohto účtu ako oprávnená disponentka a vlastníčka týchto peňazí dňa 03.05.2010 žalovaná vybrala. Žalobkyňa nezosporila, že Y. T. na účet vložil len 18.500 eur z dôvodu, že potreboval 1.500 eur a bolo by nelogickým, aby na svoj účet vkladal 20.000 eur a následne z neho vybral 1.500 eur. Naopak žalobkyňa, napriek svojej vedomosti o vklade 18.500 eur na účet žalobcu, sa domáhala zaplatenia sumy 18.898,21 eur, predstavujúcej práve rozdiel medzi čiastkou 20.000 eur, odovzdanou žalovanou Y. T., za účelom jej vloženia na účet vedený na jeho meno a pohrebnými výdavkami 1.101,79 eur.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 Obč. súd. por. V konaní bola úspešná žalovaná, ktorá navrhla prisúdenie náhrady trov konania, pozostávajúcich zo súdneho poplatku zaplateného za odpor vo výške 1.133,50 eur a z trov právneho zastupovania. Odmena za jeden úkon právnej služby je 353,54 eur (§ 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení) a patrí za prípravu a prevzatie zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, za písomné podanie odporu proti platobnému rozkazu, za písomné vyjadrenie k odvolaniu z 02.04.2013, za zastúpenie na pojednávaniach v dňoch 25.05.2012, 17.01.2013 a 30.01.2014; za zastúpenie na pojednávaní 28.06.2012, trvajúcim viac ako 2 hodiny, patrí táto odmena vo výške 707,08 eur a za zastúpenie na pojednávaní 03.12.2010 odročenom bez prejednávania veci,

vo výške 88,39 eur, za zastúpenie na pojednávaní 19.02.2014 si uplatnila žalovaná právo na náhradu odmeny vo výške 176,77 eur, čím je súd viazaný (§ 14 ods. 1 písm. a/, b/, c/, e/, ods. 5 písm. b/, v spojení s § 20c uvedenej vyhlášky za úkony právnej služby vykonaných pred 01.07.2013, § 13a ods. 1 písm. d/ za úkony právnej služby, vykonané po 01.07.2013). Spolu je odmena za úkony právnej služby vo výške 3.093,48 eur. Za každý úkon právnej služby prislúcha náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu, čo je za 3 úkony právnej služby z roku 2010 čiastka 21,63 eur (3x7,21 eur), za dva úkony právnej služby z roku 2012 čiastka 15,26 eur (2x7,63 eur), za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2013 čiastka 15,62 eur (7,81x2) a za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2014 čiastka 16,08 eur (2x8,04 eur). Nakoľko je právny zástupca žalovanej platiteľom DPH, čo preukázal predložením fotokópie osvedčenia o registrácii pre DPH, patria mu odmena a výdavky zvýšené o 20 % DPH, ktorá je z 3.162,07 eur v sume 632,41 eur, takže celkovo je odmena s náhradou tzv. režijného paušálu a DPH v sume 3.794,48 eur a s náhradou súdneho poplatku za odpor 1.133,50 eur sú celkovo trovy právneho zastúpenia 4.927,98 eur. Na ich zaplatenie s poukazom na § 149, ods. 1 Obč. súd. por. zaviazal súd žalobkyňu k rukám advokáta zastupujúceho žalovanú, ktorý v písomnom vyhotovení náhrady trov konania uviedol účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: 84C2010, na ktorý je možné náhradu trov konania zaplatiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného okresného súdu na Krajský súd v Žiline v 3 písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§42 ods. 3 Obč. súd. por. - kto ho robí, ktorému súdu je určené, akej veci sa týka a čo sleduje, dátum a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Obč.súd.por.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 Obč.súd.por.): a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1; b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a); f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Pokiaľ si povinná dobrovoľne nesplní povinnosť stanovenú týmto rozhodnutím, môže oprávnená navrhnúť vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.